

## ๑๔. เรื่องภิกษุ ๒ สหาย ฯ

A. พระศาสดา เมื่อประทับอยู่ในพระเชตวัน ทรงปรารภภิกษุ ๒ สหาย ตรัสพระธรรมเทศานี้ว่า พหุมุปี เจ สหิตัง ภาสमानโน เป็นต้น ฯ

## ๑๔. เทวสหายภิกษุ วตถุ ฯ

B. “พหุมุปี เจ สหิตัง ภาสमानนติ อิมัง ชมฺมเทสนัง สตุถา เชตวนเ วิหรนฺโต เทว สหายเก ภิกฺขุ อารพฺภ กเถสิ ฯ

A. ความพิสดารว่า กุลบุตร ๒ คน ชาวเมืองสาวัตถี เป็นสหายกัน ไปยังวิหารฟังพระธรรมเทศนาของพระศาสดาแล้วละกามทั้งหลาย ถวายชีวิตในพระพุทธศาสนา

B. สาวตถิวาลีโน หิ เทว กุลปุตฺตา สหายกา วิหารัง คนฺตฺวา สตุถุ ชมฺมเทสนัง สุตฺวา กามे ปหาย สตุถุ สาสเน อุมํ ทตฺวา

A. บวชแล้ว อยู่ในสำนักของพระอาจารย์และพระอุปัชฌาย์ ตลอด ๕ ปีแล้ว เข้าไปเฝ้าพระศาสดา ทูลถามถึงฐานะในพระศาสนา ได้ฟังวิปัสสนาธุระและคันธุระโดยพิสดารแล้ว

B. ปพฺพชิตฺวา ปญฺจ วสุธานี อาริยุปชฺฌายานัง สนฺติเก วลิตฺวา สตุถารัง อุตฺตมกมิตฺวา สาสเน ชฺฐัง ปุจฺฉิตฺวา วิปสฺสนาธุระญฺจ คนฺถธุระญฺจ วิตุถารโต สุตฺวา,

A. รูปหนึ่ง กราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์บวชแล้วเมื่อตอนแก่ ไม่สามารถจะบำเพ็ญคันธุระได้ แต่จะบำเพ็ญวิปัสสนาธุระ ดังนี้แล้ว

B. เอโก ตาว “อหัง ฆนฺเต มหุลลกกালে ปพฺพชิตฺวา น สกฺขิสฺสุสามิ คนฺถชฺฐัง ปุเรตฺถุ, วิปสฺสนาชฺฐัง ปน ปุเรสุสามิตฺติ

A. ทูลให้พระศาสดาตรัสบอกวิปัสสนา จนถึงพระอรหัต พากเพียรพยายามอยู่ บรรลุพระอรหัตพร้อมกับปฏิสัมภิทาทั้งหลาย ฯ

B. ยาว อรหตฺตา วิปสฺสนัง กถาเปตฺวา ฆณฺเณโต วายมนฺโต สห ปฏิสมฺภิทาหิ อรหตฺตัง ปาปฺณิ ฯ